

Kontrola rađanja

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 33 | Nivo: Geografski fakultet

Sadržaj

Uvod.....	2
Modeli fertiliteta u antičkoj Grčkoj.....	3
Kontrola rađanja u Rimu.....	5
Abortus i kontracepcija u zapadnom hrišćanstvu.....	7
Prokreacija u srednjem veku.....	9
Kontrola rađanja u ranoj modernoj Evropi.....	12
Neomaltuzijanstvo i tranzicija fertiliteta.....	15
Trijumf planiranja porodice.....	18
Zaključak.....	32
Literatura.....	33

Uvod

Prvu sliku kontrole fertiliteta pokazao je Avgustin u IV veku. Po njemu je rezultat niskog fertiliteta usledio zbog korišćenja neprirodnih metoda. Drugu sliku obezbedili su dva sociologa, radeći na grupnom portretu od dvestotine klijenata, po kojem je 21% žena abortiralo, 15% pobacilo a 60% doživelo neželjenu trudnoću.

Istraživači su govorili o dve kontraceptivne revolucije. Prva je bila muško upošljavanje coitus interruptus-a u XVIII i XIX veku. Druga, Segalenova revolucija, javila se 1960. godine, izumom pilula i legalizacije abortusa. Prava razlika između ove dve revolucije bila je to, da je moderna kontracepcija žensko pitanje. Oni koji su se pitali, kada je fertilitet prvi put bio kontrolisan, svesno ili nesvesno, izbegavali su mogućnost, da je kontrola nad njim uvek postojala. Kar i Saunders, primetili su 1922. godine, da su i u praistorijsko doba postojali pokušaji kontrole rađanja. Norman Himes, u svojoj pionirskoj studiji "A medical History of Contraception", konstatiše, da želja za kontrolom nema vremenska i prostorna ograničenja. To je univerzalna karakteristika socijalnog života. Ova studija bazirana je na dve ključne premise:

Prva govori o tome, da su uvek postojala društva ili važne grupe unutar njih, koje su zbog različitih razloga u nekom periodu istorije, preduzimale korake kako bi ograničili fertilitet.

Druga premla je na zaključku, da su reproduktivne odluke od većeg značaja za žene nego za muškarce.

Kako bi se razumelo, šta je reprodukcija značila ženama prošlog vremena, neophodno je ozbiljno shvatiti različite tabue, napitke i rituale, koje su koristile kako bi ograničile trudnoću.

Modeli fertiliteta u antičkoj Grčkoj

Analiza muške i ženske uloge u grčkoj porodici pruža nam sagledavanje antičkog mišljenja o prokreaciji, a na osnovu onoga što znamo o porodičnom i kulturnom konceptu doba, ukazuje nam na pregled dostupnih dokaza o kontroli rađanja.

U antičkom svetu porodice su bile relativno male. Važnu ulogu igrali su različiti uzroci. Očekivano trajanje života bilo je kratko. Prema studiji ostatka skeleta u Grčkoj, ono je iznosilo 45 godina za muškarce i 36,2 godine za žene, a stopa rađanja i smrtnosti u godini 35 i 40 promila. U dobrim vremenima mogao se očekivati samo skroman porast populacije, a tinjanje ratova i velika glad brisali su čitave generacije.

Bračni život nije za sve bio užitak. Mnogi muškarci su odlučivali da se ne žene, a oženjeni su imali malo dece. Kod žena, godine starosti stupanja u brak kretale su se od 14 do 17 godina. Pet do šest porođaja je bilo moguće, ali utvrđeno je, da je od četiri deteta koja su se rodila, prosečno preživljavalo samo dvoje ili troje. Postojalo je više razloga, koji su objašnjavali ovaj redukovani broj. Jedan od većih razloga bila je muška homoseksualnost, koja je igrala veliku ulogu u smanjenju reprodukcije.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com